

HOOFDREDACTEUR: R. A. BRZESOWSKY
GRIFFIER: B. SUURENBROEK
REDACTEUREN: A. H. BLOM - G. H. W.
MEEDER - R. RADEMAKER - J. A. DE VEER

ADRES REDACTIE: SOCIETEIT PHOENIX
UITGAVE EN ADMINISTRATIE:
DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ
OUDE DELFT 101, DELFT — TEL. 1776

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE DELFTSCHE STUDENTEN

In memoriam.

Prof. Ir. J. Muysken.

Het is misschien wel een van de ontstellendste gevolgen van de bijna zes jaar oorlog die achter ons liggen, dat de maatstaven waarmee wij elkander thans afmeten dermate grof geworden zijn dat de waardeering van een zuivere geest verloren dreigt te gaan. Millioenen dooden maakten ons nonchalant in het herdenken van den enkeling. Men heeft schijnbaar geen tijd meer om even peinzend stil te staan, om een oogenblik slechts terug te denken en te trachten te beseffen wat ons, in hem, ontnomen is.

Prof. Ir. J. Muysken was door zijn zuivere levensopvatting iemand van karakter. De zware gang welke hij tijdens de bezetting heeft doorgemaakt, was het onafwendbaar gevolg van de groote verantwoordelijkheid, die hij voor zijn land gevoelde. Slechts de weinigen die het voorrecht gehad hebben hem van zeer nabij mee te maken, kunnen weten dat zijn houding steeds in overeenstemming geweest is met zijn persoonlijke levensopvatting, en dat hij geen enkel oogenblik, om welke reden dan ook, zich zelf heeft trachten te onttrekken aan de consequenties van zijn overtuiging. En zijn dit niet de normen die wij moeten aanleggen bij het beoordelen van onze medemenschen?

Prof. Ir. J. Muysken was een goed ingenieur, een uitstekend docent; doch bovenal was hij een goed mensch.

DE L.

Openbrief.

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. G. J. van der Leeuw,
Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen

Excellentie,

Met gemengde gevoelens hebben wij kennis genomen van de richtlijnen, uitgevaardigd namens den Chef Staf van het Militair Gezag betreffende de zuivering der studentenwereld, richtlijnen, waarmee volgens de toegevoegde toelichting de door de Regeering eerstdaags vast te stellen definitieve regeling in groote lijnen, overeen zal stemmen.

Wij zijn Uwe Excellentie ten zeerste erkentelijk, dat zij ons begin Juni in de gelegenheid heeft willen stellen haar onze wenschen betreffende de studentenzuivering kenbaar te maken en putten hieruit het vertrouwen dat ook dit schrijven haar aandacht zal hebben.

Terwijl de door het Militair Gezag gegeven richtlijnen op vele punten overeenstemmen met de toentertijd door ons voorgestelde regeling dezer materie, wijken zij daar juist op eenige belangrijke punten aanzienlijk van af. Aan de eene kant toch beperken de richtlijnen zich tot het geven van maxima, zoodat niets verhinderd dat een of meer der zuiveringscommissies van een of meer der gestelde categorieën een eind beneden deze maxima zal blijven. Wel is er voorzien in een Centraal College van Beroep maar dit zal slechts corrigeerend optreden als de gezuiverde student meent onrechtvaardig behandeld - dat wil zeggen: te lang uitgesloten - te zijn.

Het is altijd het standpunt der studenten geweest dat op bepaalde gedragingen bepaalde termijnen van uitsluiting zouden moeten worden gesteld, waarvan slechts op zeer bijzondere gronden zou mogen worden afgeweken. En dit zoowel ten behoeve van een grootere rechtsgelijkheid als ter bespoediging van de zuiveringsprocedure, daar slechts zoo verhinderd zou kunnen worden dat alle gevallen individueel door de Commissie onderzocht moeten worden. Wij meenden dat dit ook het gevoel van Uwe Excellentie was bij ons onderhoud in Juli.

Belanrijker wellicht nog achten wij, vooral in het licht van de voorafgaande besprekingen, de verlaging tot 9 maanden van de maximumtermijn voor uitsluiting van studenten, die eenmaal de loyaliteitsverklaring hebben geteekend zonder ervan te hebben „ge profiteerd”. De termijn van een jaar door ons aan Uwe Excellentie voorgesteld werd door de breede lagen van de studentenwereld toch al als laag beschouwd.

Wij behoeven Uwe Excellentie in dit verband nauwelijks te herinneren aan de uitdrukkelijke woorden, waarin haar voorganger in zijn radiorede van 7 April 1943 zich over deze kwestie heeft uitgesproken, toen hij zeide dat het vaderland van de studenten eischte de verklaring niet te teekenen, te minder waar wij overtuigd zijn dat hij daarmee geheel in Uwe geest gesproken heeft.

Evenmin behoeven wij Uwe Excellentie erop te wijzen hoezeer de studenten zich door deze woorden van hun regeering geruggesteund voelden in hun houding van verzet.

Ondanks de afstand die hem van bezet Nederland scheidde, toonde de toenmalige Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen in den geest toch dichtbij de studentenwereld te staan.

Des te betreurenswaardiger zou het zijn als er, nu wij allen in een bevrijd land verenigd zijn, op het zelfde gebied een verwijdering zou ontstaan, tusschen de Regeering en hen, doordat de Regeering zou blijken juist ten aanzien van deze materie, die de studenten zoozeer ter harte gaat, een ander standpunt in te nemen dan zij.

Voor de studenten immers is de teekenkwestie het kernpunt van hun strijd geweest. De scheiding in de studentenwereld heeft zich voltrokken langs de lijn van het al of niet geteekend hebben. Daarnaast is de vraag van het al of niet van het teekenen geprofitteerd te hebben een secundaire. In de richtlijnen van het Militair Gezag wordt blijkbaar van een ander standpunt uitgegaan en, blijkens de veel

lagere uitsluitingstermijn voor het teekenen, de teekenkwestie zelf eer als een secundaire opgevat.

Wij weten niet hoever de Regeering de komende definitieve regeling zal willen laten aansluiten op deze richtlijnen. Wij achten het echter onze plicht Uwe Excellentie op de hoogte te stellen van de gevoelens, die zij bij de meerderheid der studenten hebben opgewekt en er met de meeste klem bij haar op aan te dringen de hier naar voren gebrachte bezwaren in ernstige overweging te willen nemen, opdat niet thans, nu daaraan met het oog op de opbouw der universiteitswereld meer dan ooit behoefte bestaat, het vertrouwen verloren zou kunnen gaan, dat de Regeering zich door haar tijdens den oorlog zoo duidelijk getoond begrip voor hun verzet bij de studenten had gewonnen.

De Vertegenwoordigers der Studenten van alle Universiteiten en Hoogescholen.

De Vertegenwoordigers der Studenten van alle Universiteiten en Hoogescholen.

Cri de coeur.

Mijnheer de Hoofdredacteur.

De zuivering loopt verkeerd! Men handelt over ons, bij ons en zonder ons. Men handelt in de slechtste zin van het woord. Men biedt zes maanden, twaalf maanden. Men deelt de aanbiedingen doormidden. Men ziet niet naar den persoon van hen die de aanbieding doen. Men ziet het studiebelang hooger dan het belang van zuivere verhoudingen, ondanks de woorden van Minister Bolkestein, vanuit Londen tot ons gesproken, n.l. dat niet de teekenaars, maar de niet-teekenaars in de toekomst de leiding zouden geven. De zeer gematigde eisch van het Studentenverzet, twaalf maanden schorsing der teekenaars als maximum straf, de uiterste grens waartoe wij kunnen gaan, wordt opzij geschoven. Het voorstel der Hoogleraren, deze ontbrekende steunpilaren van het verzet, n.l. zes maanden, wordt van voldoende belang geacht om het groote waarde toe te kennen.

Leggen wij ons bij dezen koehandel neer?

De houding der Regeering in dezen is inconsequent. Vanuit Londen werd ons gezegd: teeken niet. De houding der studenten werd als juist gekarakteriseerd. Hiervoor hebben wij groote offers gebracht; velen van ons zijn gevallen. Nu wordt dit standpunt door de Regeering gedesavoueerd. De gebrachte offers worden miskend, zij worden van onwaarde geacht. Hier worden gevaarlijke precedenten geschapen.

Leggen wij ons bij deze desavouering neer?

Mijnheer de Hoofdredacteur, wij verwachten protest, vlammend protest, van vele zijden, van allen die zich de naam student waardig achten. Zij zijn dit verschuldigd aan onze gevallen, aan hen die het hoogste dat zij te geven hadden, gegeven hebben voor het Recht, dit Recht dat nu verkracht wordt; wij weten er geen anderen term voor.

M. BOERSMA,
W. L. J. MULDER,
TH. W. WILLEMSE.

Een nieuwe Kop.

Een scheut van dierbare vreugde moet U, lezers, wel dooryaren hebben bij het ontwaren van een fraaie allegorische prent op de plaats, waar tot dusver een rij gevoelvolle doch stijllooze vraagtekens hebben gestaan.

Weken lang heeft de Redactie gewanhoopt aan het teekentalent en de originaliteit van de inzenders, die zich blindelings poogden te houden aan de door ons gestelde afmetingen, namelijk 2 bij 8 cm. In een dergelijk klein bestek laat zich immers niet weergeven wat het wezen is van onze huidige studentensamenleving. Dit besef nu verlichtte eensklaps het kunstzinnige gemoed van het eerlid der „Spiegel“-redactie G. de Josselin de Jong die daarop in zijn penseel klom en iets wist te scheppen, grandioos in uitvoering zoowel als in conceptie. Wij kunnen ons voorstellen dat Gij, lezer, het wezen ervan niet direct vat en toch is het zoo eenvoudig. Bezin U eenige oogenblikken op de teekening en alras zal het U duidelijk worden hoe daarin de wedergeboorte van de studentenmaatschappij, de eerste teekenen van het nieuwe leven, de „opdelving“ van de oude schatten worden weergegeven. Voor verdere explicaties verwijzen wij U naar de allerwegen gevestigde consultatie-bureaux voor zuigelingen.

Nog één opmerking: Het woord „Delvers“ geven wij voor beter. Lezers, hier is een laatste kans; en avant!

De Redactie.

Millioenennota.

Elk plan, hoe mooi en sluitend ook in theorie, kan slechts in de practijk op zijn riele waarde en uitvoerbaarheid worden getoetst. Verschillende schema's nu, die tot dusver zeer goed te verwerkelijken schenen, hebben aanleiding gegeven tot het rijzen van groote moeilijkheden: dit geldt wel zeer in het speciaal voor de Sociëteit Phoenix. De lezer zal hierna bemerken dat dit ervaringsfeit voor enkele personen en instanties de reden is geweest om nieuwe en gewijzigde ideeën naar voren te brengen of reeds bestaande te bestrijden. Hooggeachte lezer, wij wenschen U sterkte bij het overpienzen en verwerken van al deze gedachten en wijzen erop dat een ieder wel moet bedenken dat ook hijzelf er rechtstreeks bij betrokken is.

De Redactie.

Proloog: Honni soit qui mal y pense.

Mijn vriend is gisteravond bij mij op bezoek geweest. Zoodra hij binnenkwam, merkte ik al dat hij de oude niet was: hij zag er enigszins opgewonden en bedrukt uit. Natuurlijk vroeg ik tactisch en meelievend naar wat hij meegemaakt kon hebben. Welnu hij was uitgenoodigd tot een bespreking met de heeren van den atoombom, en ware dit maar alles geweest! Neen, hij was onderzocht op zijn geschiktheid om lid te worden van de nieuwe sociëteit en te licht bevonden onder het motto: „Wij willen geen regeerders uit het oude corps; wij willen een selecte gemeenschap opbouwen“. Blijkbaar was de eerste wensch een consequentie van de tweede. Lezer, acht U dit niet merkwaardig, hoogst merkwaardig? Ja, ik ook.

Om mijn vriend af te leiden vroeg ik: „Hebben de atoombombers al veel menschen onder handen gehad?“ Het tegendeel bleek het geval te zijn. De heeren schijnen namelijk, na atoombomd te hebben, met vacantie te zijn gegaan, de bom in alle gemoedsrust achterlatend. Immers, die zou nu volgens de onontkoombare wetten van de sociëteitsphysica wel verder ontploffen.

Enfin, mijn vriend werd al pratend weer gegrepen door de spanning van zijn avontuur en hij vertelde verder: „Nadat ik was afgekeurd op mijn belachelijke voorkomen kwam ik op straat te staan. En was het hier maar bij gebleven! Neen, onmiddellijk werd ik omringd door een groote schare kerels met borden op hun ruggen en buiken, waarop men kon lezen: „Phoenix voor de Phoenixiers“, „het D.S.C. gaat nooit verloren“, „niet meer dan 500 menschen op de Phoenix“, „Phoenix en Laga blijven één“ enz. Een van de beborden deed zijn mond open en informeerde: „Ben je aangenomen of beetgenomen?“ „Geen van beide“ zei ik. Een enorm gejuig steeg toen op, ik werd tusschen 2 borden ingeklemd, naar de Sociëteit gedragen en op staanden voet benoemd tot vierden secretaris van het Sociëteitsbestuur en oud-lid van de Huisvestingscommissie. En, aldus besloot mijn vriend „zoo zit ik hier nu en ik weet met mijn eigen belangrijkheid en met de problemen geen raad.“

Mijne lezers, een vreemde historie, vindt U niet?

G. M.

De Delftsche Studenten Maatschappij.

Er heerscht op dit oogenblik een groote verwarring in alle kringen van de Delftsche studenten over de toekomst van onze studentenmaatschappij. Deze verwarring, welke voornamelijk het resultaat is van de onbekendheid met de huidige gang van zaken en de uiteindelijke vorm, waarnaar de adviescommissie streeft, heeft deze commissie er toe gebracht haar plannen nogmaals duidelijk in een artikel in het O.O. vast te leggen en te verklaren.

De Commissie der Delftsche Studenten, die medio Juni door een groep studenten, waarin alle in 1940 bestaande organisaties (ook het nihilisme) vertegenwoordigd waren, werd samengesteld om de toekomst van het studentenleven in Delft nader te bestudeeren, heeft gemeend een andere weg in te moeten slaan dan in de „Scheeve Jan“ is aangegeven. Wel staat in de „Scheeve Jan“ bij de behandeling van de noodzaak van één algemeene studentenvereniging:

„De algemeene studentenorganisatie beoogt alle studenten samen te brengen op al die terreinen, waar dit ook maar enigszins mogelijk is. Anderzijds zal zij ernaar moeten streven niet een egaliseerend effect te sorteeren en dus ook binnen de eenheid vrijheden laten, waar noodig“. Een doelstelling die in zijn algemeenheid door iedereen te aanvaarden is doch evenals het plan zelf de nadruk verkeerd legt. Natuurlijk moeten er vrijheden blijven bestaan binnen de algemeene organisatie en er moet de bekende „eenheid in verscheidenheid“ ontstaan. Maar deze eenheid is slechts te bereiken door een innig contact tusschen de groepen, die op confessioneele gronden deels gescheiden naast elkaar zullen moeten voortbestaan. Daarom zal voor het slagen van een algemeene organisatie voor de Delftsche studenten op de eerste plaats de binding van de confessioneele en niet-confessioneele verenigingen moeten staan, omdat deze binding

van de verenigingen, die iets uit kunnen dragen, noodzakelijk is voor het bereiken van de massa nihilisten. In ons nationale bestaan is dit probleem het moeilijkst op te lossen, zoo ook in Delft. Slechts een eerlijk begrijpen en waardeeren van elkanders levensbeschouwing kan hier de noodzakelijke oplossing brengen. Dat er nog een weg gevonden moet worden en zal worden is echter de overtuiging van de Commissie, een overtuiging, die zij deelt met allen, die in de bezettingsjaren op diverse gebieden met andersdenkenden hebben samengewerkt. Pas wanneer deze intense samenwerking tusschen de groepen met principieel verschillende levensbeschouwing is verkregen, bestaat de kans, dat met succes meer studenten in het werkelijk studentenleven worden betrokken op zoo'n wijze, dat men over een band tusschen de Delftsche studenten kan spreken.

Het gaat hier dus om die groepen studenten, die in onze maatschappij een als zelfstandig te erkennen levensbeschouwing aanhangen: groepen, die misschien klein kunnen zijn, die echter een essentieel deel uitmaken van iedere Nederlandsche samenleving en wier rechten op een zelfstandig geestelijk leven onaanvechtbaar zijn. Met name dus op dit moment de Rooms-Katholieke en de orthodox-Christelijke organisaties. In de vorm van de Delftsche studentenmaatschappij moet deze erkenning duidelijk tot uitdrukking komen; zij kan echter pas in practijk gebracht worden door een begrip bij alle leiding gevende studenten, dat slechts in de loop der jaren door onderling contact kan ontstaan.

De Commissie der Delftsche Studenten wilde dus in de eerste plaats een intensieve samenwerking tusschen de principieel verschillende groepeerings en daarnaast het betrekken van alle studenten in de ware studentensamenleving teneinde deze samenleving haar bijdrage tot de vorming van een maatschappelijk verantwoord ingenieur te laten leveren.

De resultaten kent U. Zij zijn vastgelegd in de extra-editie van het O.O. van 18 Juli. Ook in de inleiding van dit plan blijkt duidelijk, welke groote moeilijkheden door de Commissie moesten worden opgelost. Daarom ook is het begrijpelijk dat bij een bespreking van dit plan in een vergadering van studenten uit alle groepeerings een zekere huivering bestond om zich ertegen te verzetten of zelfs maar critiek uit te oefenen. Pas na de Corpsvergadering van 3 Augustus, waarin door oud-leden van het D.S.C. een gezonde critiek op het plan werd uitgeoefend, komt er meer activiteit. Laten de lieden, die zich echter nu plotseling met deze materie bezig houden wel bedenken, dat zij in zoo'n korte tijd nooit alle argumenten, die tot het plan van de Commissie hebben geleid, kunnen overzien. Dankbaar wordt hun critiek aanvaard; deze zal echter in vele gevallen reeds binnen de Commissie van Advies ter sprake zijn gekomen.

De ontwikkeling van de laatste weken is zeer ongelukkig, maar zal hopelijk door het volgend relaas worden opgehelderd. Uit idealistische en praktische overweging stelde de Commissie voor de algemeene studentenorganisatie het verbrede en gewijzigde Delftsche Studentencorps te doen zijn. Er zij echter direct op gewezen, dat dit geen essentieel punt van het plan is, doch een gang van zaken, die de Commissie en ook de huidige Adviescommissie het meest gewenscht voorkomt. Omdat ten eerste het steeds de wettelijke doelstelling van het Corps is geweest de vereniging van alle Delftsche studenten te zijn: ten tweede omdat het Corps in de vroegere vorm zijn inhoud verliest dor het loslaten van de meeste ondervereenigingen, en bijna identiek wordt met de Sociëteit „Phoenix“, en ten derde uit praktische economische overwegingen, die geen nadere verklaring behoeven. Het Delftsche Studenten Corps zal dan zijn de vereniging van alle Delftsche studenten, die alles wat deze studenten gemeen hebben zal grijpen en met dit gemeen bezit een band tusschen hen zal leggen en een gemeenschap zal opbouwen. Dat dit corps andere wegen zal bewandelen dan het vroegere, lijdt geen twijfel. Of men echter van verlies of winst moet spreken kan slechts de toekomst bepalen.

Nu blijkt de keuze van het D.S.C. als algemeene organisatie groote bezwaren te bezitten voor het geraken tot een snelle procedure. Een wijziging van de Wet van het D.S.C. moet door de algemeene Corpsvergadering worden bekrachtigd en dit is een tijdroovende geschiedenis. Bovendien ontstaat een situatie, die het oude D.S.C. een veel grooter stem in de beslissingen voor deze nieuwe formatie geeft dan eenig andere organisatie. Het heeft daar echter wel enig recht op want het is tevens de groep studenten die verreweg het meeste opgeeft: niet alleen materieel doch ook juist geestelijk. Deze leden van het oude D.S.C. zullen in ondervereenigingen voor een deel de hun zoo dierbare Corpsgeest missen en zij zullen hard moeten vechten om deze geest in hun eigen Sociëteit te handhaven, nu zij ondervereenigingen als middel hiertoe zullen ontberen. Een grootter zegen-schap in de toekomstplannen is dan wel op zijn plaats, ook wanneer de algemeene organisatie niet de voortzetting van het D.S.C. zou zijn. Een ongelukkiger uitvloeisel is echter, dat de Commissie, die nu de zaken van de Commissie der Delftsche Studenten heeft overgenomen benoemd is door het oude Corps als Adviescommissie van den huidige Senaat, terwijl haar taak juist dikwijls ver buiten het gebied van deze Senaat ligt. Dit is evenwel zuiver een kwestie van naam en zal ook verder geen invloed hebben, hetgeen o.a. tot uiting komt door het innemen van twee plaatsen in deze commissie door de vertegenwoordigers der confessioneele verenigingen. Dikwijls hoort men de klacht, dat het Corps teveel opgeeft, terwijl de andere verenigingen - bedoeld worden de confessioneele verenigingen - geen enkele stap doen om een krachtige samenwerking te bevorderen. Wij merken hierbij op dat dit ten eerste niet juist is, ten tweede een ongelijke verhouding van offers natuurlijk uit de oude toestand voortvloeit en ten derde het plan niet aan alle gebeurtenissen van deze dagen schuld heeft. Zeker is het namelijk een offer van een confessioneele vereeniging om zich in grootter verband aan verenigingen van andersdenkenden te binden. En ook de groote mate van introductie, die in hun sociëteiten mogelijk zal worden is een offer van eigen sfeer, dat niet onderschat mag worden. Vanzelfsprekend is het dat de vereeniging met het grootste bezit op geestelijk en materieel gebied bij een streven naar grootter eenheid het meest moet offeren. Er zij echter met klem op gewezen dat b.v. de horde, die deze maand zonder groentijd de Sociëteit „Phoenix“ tracht binnen te dringen, niet op rekening van de Adviescommissie geschreven kan worden, aangezien dit zuiver een zaak van het Bestuur van de Sociëteit „Phoenix“ betreft. Wel verklaren wij het in dezen volkomen eens te zijn met het beleid van genoemd bestuur en weten dat deze horde onvermijdelijk, en te beschouwen is als een zure appel waardoorheen gebeten moet worden, om daarna tot de zoetere vruchten te mogen overgaan. (Hoe zoet zullen zij zijn!)

Reeds eerder noemden wij de noodzaak van het openstellen der onder-

verenigingen voor alle studenten. Deze onderverenigingen, die zich dus op cultureel en sportgebied bewegen, zijn de belangrijkste middelen, waarmee een band tusschen eikander oorspronkelijk onbekende studenten uit verschillende milieu's kan worden gelegd. Zij bieden de gelegenheid tot persoonlijk contact en kunnen daarom een bepaalde geest uitdragen. Deze verbreding van onderverenigingen is niet voor niets het grootste bezwaar van de Corpsleden tegen de nieuwe plannen. De Corpsleden zullen de goede en door de jaren heen gehandhaafde Corpsgeest moeten bewaren in de Sociëteit „Phoenix” zonder deze makkelijk handteerbare groepsvorming. Zij zullen de onderverenigingen moeten vervangen door zeer actieve disputen en verenigingen binnen het Sociëteitsverband om een vervlaking en een verwatering tegen te gaan! De algemeene studentenorganisatie - het nieuwe D.S.C. - stelt zich ten doel, een band te leggen tusschen alle studenten op elk gebied waar zulks mogelijk is, en dat is juist op de gebieden der onderverenigingen. Wel wijzen wij erop dat niet alle onderverenigingen voor iedereen opengesteld behoeven te worden, enkele zullen ongetwijfeld aan de Sociëteit of aan de gezelligheidsverenigingen gekoppeld dienen te blijven. Waarbij wij b.v. denken aan de Studenten Carroussel Vereniging en de D.S. Alpenclub. Voor enkele van deze verenigingen zullen b.v. de kosten nog steeds hoog blijven. Een student, die zich de contributie van een dergelijke vereniging wel zou kunnen permitteeren, maar geen lid van één der gezelligheidsverenigingen wenscht te zijn is zoo ongewenscht, dat zulk een lidmaatschap voor hem bij voorbaat onmogelijk moet worden gemaakt.

Het zal trouwens voor een groot deel aan de besturen van de onderverenigingen zelf liggen, welke studenten lid van hun verenigingen worden. Het ligt voor de hand, dat uit twee overwegingen het aantal actieve leden de eerste jaren beperkt zal moeten blijven en wel ten eerste omdat het beter zal zijn door de vorming van een goede kern de geest van de ondervereniging vast te leggen en te doen voortbestaan, en ten tweede doordat de materiele omstandigheden meestal de activiteit van veel leden onmogelijk zullen maken.

Wij willen met nadruk echter uitspreken dat een vereniging van alle Delftsche studenten pas kan slagen, wanneer ieder student kan muziek maken, toneelspelen en sportbeoefenen in Delftsch verband. Maatregelen, die eventueel worden genomen tot beperking van deelname zullen dan ook alleen tijdelijk moeten worden getroffen.

Rest ons nog het eerste punt van het plan van de Centrale vertegenwoordiging van den Senaat. De bijzondere plaats van de confessionele groep in de Nederlandsche samenleving en vooral in de studentensamenleving is hierboven voldoende uiteengezet. De wijze waarop deze bijzondere plaats van deze groepen wordt uitgedrukt en verzekerd is oorzaak van veel critiek. Een gereserveerde stoel voor een vertegenwoordiger van ieder dezer verenigingen is een doorn in het oog van veel ras-democraten. Hierbij hebben de betrokken verenigingen zich nog eens uitvoerig beraden en zijn wij tenslotte tot de volgende resultaten gekomen:

Uiteindelijk zal de Senaat moeten worden gekozen op dezelfde wijze als dit vroeger geschiedde: Waarbij dus tegen iedere candidaat een tegencandidaat kan worden gesteld en dus de gekozen candidaat zich in feite een vertegenwoordiger van de Delftsche studenten kan noemen. Dit kan, wanneer er tusschen de verschillende groepeeringsen een zoo groot vertrouwen bestaat, dat desnoods een niet-lid van een confessionele vereniging de belangen van die vereniging kan vertegenwoordigen. Noodig is dus kennis en begrip van elkanders levensopvattingen, gepaard aan een besef van verantwoordelijkheid voor het bestaan daarvan bij alle leidinggevende groepen in het D.S.C. Zoolang echter dit vertrouwen niet bestaat zal op andere wijze een regeling moeten worden getroffen die de confessionele verenigingen zekerheid kan verschaffen dat hun belangen op de juiste wijze zullen worden behartigd. Pas na voldoende onderling contact kan dit vertrouwen ontstaan. Het vaststellen van het tijdstip waarop het geacht kan worden te bestaan is nu onmogelijk en zal ieder jaar opnieuw aan de orde moeten worden gesteld. Voorop staat, dat de bepaling van dit tijdstip door de betrokken verenigingen moet geschieden. Als voorloopige regeling geldt dus de vertegenwoordiging van de confessionele verenigingen in den Senaat, waarbij dan als vanzelfsprekend ook een zetel voor één vertegenwoordiger van de niet-confessionele verenigingen is ingeruimd. Deze vertegenwoordiging wordt dus niet wettelijk vastgelegd, maar zal als besluit van de Corpsvergadering als tijdelijke maatregel worden ingevoerd. Het vervallen van deze q.q. zetels is dan ook als toetsteen voor het welslagen van dit plan te beschouwen.

De vertegenwoordiger van de C.C. is voorts overbodig aangezien de president van de C.C. door dezelfde leden van de D.S.C. wordt gekozen, die ook den Senaat kiezen, zij het langs een andere weg. Het lijkt ons daarom juist dat de president C.C. door den ouden Senaat wordt candidaat gesteld en door de leden van het D.S.C. verkozen tegelijk met de andere leden van den Senaat. Met opzet spraken wij van één vertegenwoordiger der niet-confessionele verenigingen, want een principieel levensbeschouwelijk verschil zal er niet bestaan tusschen de Sociëteit „Phoenix” en een Sociëteit „Prinsenhof”. Een vertegenwoordiging van beide zou dan ook zooals uit het voorgaande blijkt uit de boeze zijn.

Zal een confessionele vereniging slechts tijdelijk de noodzaak bepleiten van een afvaardiging in de Senaat, blijvend zal zij de garantie wenschen dat het Senaatsbeleid niet in conflict kan komen met de principieele geest waarvan zij de draagster is. Senaatsbesluiten, deze geest rakende, zullen dan ook door een veto dienen te worden verhinderd, indien deze besluiten voor de leden der betreffende verenigingen principieel onaanvaardbare consequenties zouden inhouden, of indien zij algemeen gewenschte uitingen van studentenleven op een zoodanige wijze zouden regelen, dat een der groepen op principieele gronden van deelname aan deze uitingen zou moeten afzien.

Kort samengevat komen dus de plannen van de Advies-commissie hierop neer, dat:

1. Er een algemeene studentenvereniging zal bestaan, die haar activiteit ontplooit op alle gebieden waar een samengaan van alle Delftsche studenten mogelijk is. De mooiste oplossing is, dat deze algemeene vereniging de voortzetting van het D.S.C. zal zijn.
2. Het bestuur van deze vereniging de eenige vertegenwoordiging van alle Delftsche studenten zal zijn. Dit bestuur zal op democratische wijze, zooals in de studentenwereld gebruikelijk is, verkozen worden.
3. Voorloopig in dit bestuur drie vertegenwoordigers q.q. zullen worden opgenomen van de confessionele verenigingen.
4. De besturen van de confessionele verenigingen het veto kunnen

uitspreken over besluiten die de levensbeschouwingen raken waarvan de betreffende vereniging de draagster is.

De Adviescommissie.

Splitsingsplannen.

Principieel kan men de plannen voor een Sociëteit „Prinsenhof” slechts toejuichen mits echter ook duidelijk blijkt, dat deze plannen ten reële kans van slagen hebben. Wij menen echter, dat noch de ondernomen stappen noch de zich ervoor spannende studenten een voldoende waarborg leveren voor een succesvolle splitsing.

Kan echter de groep studenten, die het haar plicht acht zich hiervoor te spannen met beter uitgewerkte en verder strekkende plannen voor den dag komen, dan zal zij van ons alle steun ontvangen. Er zij echter opgemerkt dat deze splitsing vooral een kwestie is waarvoor Bestuur en leden van de Sociëteit „Phoenix” moeten beslissen. Wij kunnen er ons, als adviescommissie, slechts principieel voorstanders van verklaren en doen dit dan ook mits bovengenoemde kans van slagen duidelijk blijkt en ook aan de volgende eischen wordt voldaan:

1e. Dat de algemeene vergadering van de Sociëteit „Phoenix” zich voor deze afsplitsing verklaart, en niet zich er tegen verzet, dat haar ledenaantal en haar materiele bezittingen gedeeld worden.

2e. Dat, allen die mee willen werken aan dit plan en zich dus terugtrekken uit de Sociëteit „Phoenix”, dit doen uit eigen wil en daartoe nooit gedwongen kunnen worden.

3e. Dat als garantie voor een principieele norm van deze afsplitsing de leidinggevende studenten in de afsplitsingsgroep de geadigden voor hun vereniging kunnen selecteeren; en dus aan studenten het lidmaatschap kunnen weigeren.

Wat betreft de vertegenwoordiging in den Senaat zij verwezen naar het eveneens in dit blad gepubliceerde stuk over de Delftsche Studentenmaatschappij.

Namens de Adviescommissie,
F. TELLEGEN.

Sociëteit Prinsenhof.

In aansluiting op hetgeen wij 8 Aug. j.l. schreven, zouden wij ter aanvulling nog de volgende opmerkingen willen maken.

Het is ons gebleken, dat er ten aanzien van ons voorstel nog eenig misverstand bestaat. Velen denken dat een groep oud-leden van de Soc. Phoenix zich als een minderheid wil afscheiden. Dit is allerm minst het geval. Degenen, van wie deze actie voor een tweede sociëteit is uitgegaan, zijn van meening dat dit een noodzakelijke consequentie is van de toestand waarnaar wordt gestreefd. Het is hun bedoeling, dat dit als zoodanig ook wordt opgevat door zooveel mogelijk oud-leden van het D.S.C. Wanneer dus straks een aantal onzer zich gaat vestigen in een nieuw Sociëteitsgebouw, dan zal dit alleen geschieden nadat door een algemeene sociëteitsvergadering besloten is dat dit plan ten uitvoer moet worden gebracht. Noodzakelijk hiervoor is, dat uit elk jaar een groep van hen die reeds voor de reorganisatie lid waren der sociëteit, zich verplicht voelt mee te gaan naar de nieuwe sociëteit. Vanzelfsprekend zullen er naast dezen ook aan hen, die thans voor het eerst in dezen tijd van kennismaking de sociëteit Phoenix betraden, een zeer aantal meegevraagd worden.

W. P. HENDAL,
H. J. VAN RAALTE,
A. REILINGH.

Nog altijd wanbegrip?

Het moet ons van het hart, dat wij het niet eens zijn met de oplossing, die gevonden is voor de algemeene studentensamenwerking. Wij betreuren dit zeer, en wij hebben geaarzeld, of het goed is om onze meening in het publiek te verkonigen, want feitelijk zij wij van oordeel, dat waar een vorm gevonden is, waarop samenwerking kan worden bereikt, deze vorm ook moet worden geaccepteerd, door alle betrokkenen. Het land is in den hoogsten nood, nog steeds, en als de studenten iets kunnen doen voor het land, door groote samenwerking te zoeken, dan is het allernoodzakelijkst, dat iedere partij, en ieder individu hieraan zijn allergrootste hulp verleent.

Het Delftsche Studenten Corps heeft zich op het standpunt gesteld, dat het mogelijk moet zijn, alle studenten in zijn organisatie te omvatten. Dit is geen nieuw standpunt, maar altijd zoo geweest. Er is van de zijde van het D.S.C. alles gedaan om voor een intensief contact met de andere groepeeringsen weer tot volkomen samenwerking te geraken. Van vele zijden kreeg men de grootste medewerking, maar niet van alle zijden. Vele leden van het D.S.C. zijn van meening, dat dan maar, ten koste van het opgeven van het eigen principe, toegegeven moet worden. Wij als oud-lid betreuren dit, hoewel wij hoogachting hebben voor de motieven, die deze corpsleden er toe brengen, het doorzetten van hun meening na te laten. De kwestie is zooals bekend, dat Sanctus Virgilius en S.S.R. een permanente zetel in den Senaat willen hebben. Dit nu brengt het instituut van den Senaat op politiek plan, en dat is wat wij ten koste van alles willen vermijden, omdat wij gelooven, dat deze oplossing nog schadelijker is, dan de eventueel mindere samenwerking, die het gevolg van het verwerpen van deze eisch met zich mee zou brengen.

Tot goed begrip zeggen wij hierbij, dat wij niet het geringste bezwaar tegen een Katholieken of Gereformeerden Senator hebben, mits, en dit zij uitdrukkelijk gezegd, hij dit niet geworden is, omdat hij Katholiek of Gereformeerd is. Wij wenschen een Senaat, gekozen bij algemeene verkiezing, en wij zouden met evenveel kracht opkomen tegen een argument, dat iemand niet gekozen zou kunnen worden, omdat hij Katholiek of Protestant is, als wij het nu in het omgekeerde geval doen. Deze meening zal ongetwijfeld door bijna iedereen en Gereformeerden dan den, en wij kunnen de houding der Katholieken en Gereformeerden dan ook niet anders zien, dan als een bewijs van wantrouwen in hun medestudenten, die zij alleen goed kunnen maken, door van deze eisch afstand te doen.

W. HUYGENS.

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Dankbaar maakt de Advies Commissie van de door U geboden gelegenheid gebruik om eenige opmerkingen te plaatsen naar aanleiding van het stukje „Nog altijd wanbegrip” van den heer Huy-

gens. In feite is de Advies Commissie de schrijver dankbaar voor deze ophelderende woorden en zij meent in het door haar gelijk hiermee gepubliceerde stuk reeds duidelijk gemaakt te hebben, dat zij zich op hetzelfde standpunt stelt als de schrijver. De Advies Commissie wil nog steeds een sterker band tusschen alle Delftsche studenten leggen dan bij een zuiver federatieve organisatie mogelijk is. Om dit te bereiken moeten dan ook voorloopig eenige minder aangename en minder fraaie maatregelen worden getroffen. Zouden deze maatregelen echter door een wezenlijke mislukking van het plan een blijvend karakter krijgen, dan zal toch altijd het Corps de krachten wel kunnen opbrengen, om de algemeene organisatie tot een zuivere overkoepeling van slechts federatief samenwerkende verenigingen terug te brengen. Maar juist het nationaal belang eischt van ons dat wij in onze studentenmaatschappij voor gaan in het binden van alle krachten, daarom wil de Advies Commissie meer dan slechts federatiefverband. Zoo is het voor de oud-leden van het Corps zoo belangrijk democratisch verkiezen van den Senaat de toetssteen waaraan het slagen van de opzet van dit plan kan worden gemeten. Duidelijk is ook dat het vormen van het noodzakelijke vertrouwen tusschen de verschillende gezelligheidsverenigingen voor het grootste deel voor de verantwoording van de leden der Sociëteit „Phoenix” komt, aangezien deze deel uitmaken van de grootste groep, die tevens de meeste troeven in handen heeft. De Heer Huygens is zeer wel bereid een Roomsche Kathoek of een Gereformeerd student te vertrouwen, doch ook omgekeerd moet dit vertrouwen in de leden van de Sociëteit „Phoenix” bestaan en dit is in breder kring nog niet het geval, vandaar de beruchte voorloopige maatregelen. Aan de studenten om ze onnoodig te maken!

U dankend voor de plaatsruime, Mijnheer de Hoofdredacteur, hopen wij onze gedachten iets duidelijker te hebben gemaakt.

De Advies Commissie.

Plan 2.

Aan het plan tot reorganisatie van de studentenwereld zooals dat is beschreven in het extranummer van het O.O. zijn naar de meening van ondergeteekenden zoovele bezwaren verbonden, dat zij zijn gekomen tot de opstelling van een tweede plan, hetwelk in vergelijking met het oorspronkelijke eenige idealen prijsgeeft, maar volgens hun overtuiging, oordeelt het meer met de realiteit rekening houdt, tot een gezondere constellatie van de studentenwereld zal leiden.

Zooals bekend, zijn volgens het eerste plan alle studenten samengebracht in één vereniging, te noemen het D.S.C., aan het hoofd waarvan staat een senaat, gevormd uit vertegenwoordigers van de drie z.g. gezelligheidsverenigingen en C.C., benevens drie willekeurige leden. Een zoodanig D.S.C. zou echter in feite bestaan uit een samenvoeging van drie ongelijksoortige elementen en elk der confessionele verenigingen zou door haar zelfopgelegde exclusiviteit als het ware een staat in den staat vormen. Immers, zij stellen zich op het standpunt, dat hun eigen verband primair is, dat voor hen de opvoeding in eigen kring een principieele noodzakelijkheid is en het kennismaken van wat er in het grootere verband onder de studenten leeft eerst in de tweede plaats komt.

Een vereniging, die dergelijke op zichzelf staande groepen zou willen omvatten moet een kunstmatig geheel worden en zou als studentenvereniging, die pretendeert haar leden naast de studie een kernpunt van belangstelling te geven, een onging zijn. Een studentenvereniging moet zijn kracht en opvoedende waarde gronden op een gemeenschappelijke basis, vanwaar uit zich, met behoud van alle individuele verscheidenheid, een bepaalde sfeer en levensstijl kan ontwikkelen en tot uitgang komen in de manifestaties der verschillende onderverenigingen. Als die gemeenschappelijke basis ontbreekt, of de mogelijkheid voor het ontstaan daarvan a priori wordt afgesneden is het zinloos te trachten tot één vereniging te komen. Het D.S.C. zou in dat geval worden een holle klank zonder meer, een instelling zonder inhoud, eenheid of doel, die alleen door haar naam aan het geheel nog een schoone schijn zou geven. De Senaat zou in feite zijn werkzaamheden beperkt zien tot louter technische kwesties, zooals mensa, huisvesting of studieaangelegenheden, zaken liggend op het terrein van de C.C. en zou niet meer in staat zijn, zijn leiding gevende taak, zooals die vroeger verstaan werd, uit te oefenen. Uit de voorgestelde wijze van samenstelling van den Senaat blijkt dit al. Door het feit dat elke groep qualitate qua een plaats in dit lichaam voor zich opsecht, wordt gebroken met een der oudste tradities in de studentenwereld, namelijk die der vrije verkiezing. Het is beter dit alles duidelijk onder oogen te zien, dan de studentengemeenschap op te offeren aan een mooi klinkend, doch niet te verwezenlijken eenheidsgedachte. Hierom zijn ondergeteekenden overtuigd van de noodzakelijkheid de drie studentenverenigingen D.S.C., S.V. en S.S.R. onafhankelijk naast elkaar te laten bestaan. Dat echter een beter begrip van elkaars standpunt en levensopvatting en een nauwer contact dan voorheen tuschen deze groepen noodzakelijk is, wordt met dit alles geenszins bestreden. Integendeel, de behoefte hieraan is in de afgelopen jaren duidelijk gebleken; onderstaand plan komt hieraan tegemoet door een zeer ruime mogelijkheid van introductie en door onder gemakkelijke voorwaarden het lidmaatschap van het D.S.C. met zijn onderverenigingen open te stellen voor leden van S.V. en S.S.R.

Het Corps was en is een vereniging die voor een ieder open staat. Met blijdschap kan worden vastgesteld dat, nu ook mogelijke financiële belemmeringen uit de weg zijn geruimd, de vroeger bestaande neutrale verenigingen als D.S.B. en H.S.V. naar het Corps zijn overgegaan. Zij die thans nog meenen zich afzijdig te moeten houden van het verenigingsleven en dus geen lid worden van het D.S.C., S.V. of S.S.R. dienen te beseffen dat zij hiervoor thans geen steekhoudend argument meer kunnen aanvoeren.

Hieronder moge een meer gedetailleerde beschrijving van het plan 2 volgen.

Plan 2.

Dit plan is gebaseerd op de Corpswet, met in achtname van de volgende wijzigingen.

1e. Het Corps erkent als gelijkwaardige Studentenverenigingen S.V. S.S.R.

dit houdt dus in, dat leden van S.S.R. of S.V. (die in hun eigen verenigingsverband reeds een groot tijd achter de rug hebben) na een verplichte kennismaking op voet van gelijkheid van 14 dagen op de Sociëteit Phoenix tot Corpslid kunnen worden geïnaugureerd. Hiermede krijgen zij dan dus het recht om lid te worden van alle onderverenigingen van het D.S.C.

2e. Naast een algemeene verlaging van de contributie tot b.v. f 10,— per jaar, wordt voor leden, van S.V. en S.S.R., het corpslidmaatschap voor een nog meer gereduceerde prijs van b.v. f 2.50 per jaar opengesteld. *)

*) Deze financiële regeling moet gezien worden als een voorloopige, in de toekomst zal een contributie naar draagkracht ingevoerd moeten worden.

De eerste verlaging is een maatregel om het D.S.C. aan te passen aan de gewijzigde economische omstandigheden. De tweede financiële maatregel (reductie voor leden S.V. en S.S.R.) is bedoeld om zoo veel mogelijk iedere belemmering uit de weg te ruimen, die een S.V. of S.S.R. lid eventueel zou kunnen verhinderen om tot het Corps toe te treden.

Het plan is vervolgens gebaseerd op de wet voor de Sociëteit Phoenix met de volgende wijziging.

Corpsleden welke lid zijn van S.V. of S.S.R., kunnen te allen tijde op de Sociëteit geïntroduceerd worden.

Dit houdt in, dat deze personen aan het ondervereenigingsleven intensief kunnen deelnemen ook al speelt zich dat gedeeltelijk op de Sociëteit af. Daar de introducees telkenmale geregistreerd moeten worden in het introductieboek kan het bestuur van de Sociëteit Phoenix aan eventueel misbruik van dit voorrecht te allen tijde paal en perk stellen.

De behartiging van de belangen op het gebied van studie, huisvesting, mensa enz. is opgedragen aan de Centrale Commissie.

Het dagelijksche bestuur bestaande uit 3 leden wordt gekozen door de voorzitters van de vakverenigingen. Het algemeene bestuur bestaat uit het dagelijksch bestuur vermeerderd met de voorzitters van de vakverenigingen en de presidenten van de D.V.S.V., S.V., S.S.R. en D.S.C.

Het Officieel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps en van de Centrale Commissie voor Studiebelenen wordt gesplitst in twee afzonderlijke bladen te weten: „De Spiegel”, O.O. van het D.S.C. en een Mededeelingenblad van de Centrale Commissie voor Studiebelenen.

Het officieel orgaan „de Spiegel”, welks redactie slechts bestaat uit Corpsleden door de Senaat benoemd bevat uitsluitend mededeelingen betreffende het Corps en zijn onderverenigingen.

Uit den zaak der aara komen slechts inzendingen van Corpsleden voor opname in aanmerking en wordt het O.O. slechts aan Corpsleden toegezonden.

Het Mededeelingenblad van de Centrale Commissie voor Studiebelenen welks redactie bestaat uit leden van de vakverenigingen door de C.C. benoemd, bevat uitsluitend mededeelingen betreffende de T.H., vakverenigingen, huisvesting, mensa, enz. en artikelen van algemeen belang. Uit den aard der zaak komen slechts inzendingen leden van vakverenigingen voor opname in aanmerking en wordt het mededeelingenblad van de C.C. alleen aan vakverenigingsleden toegestuurd.

De bedoeling van het plan is om al diegenen, die lid zijn van de confessionele studentenverenigingen, in de gelegenheid te stellen te profiteren van de voordeelen, die het Corpslidmaatschap biedt, zonder dat hun dit financieel te veel moeilijkheden zou geven en zonder dat zij in hun eigen verenigingsleven eenige concessie's behoeven te doen.

De onderlinge waardeering die in de oorlogsjaren is ontstaan komt bij uitvoering van dit plan ten volle tot zijn recht. Men behoeft daarbij niet over te gaan tot de verwrongen politieke constellatie's, die nimmer tot een wezenlijk onderling verband zouden kunnen leiden.

Ter nadere verklaring van het plan, wordt hieronder, aan de hand van een voorbeeld duidelijk gemaakt, hoe de ondergeteekenden zich de toekomstige verhoudingen voorstellen.

Een 2e jaars S.S.R.-lid wil in Laga gaan roeien. Hij geeft zich dan op als candidaat van het D.S.C. en wordt na zijn kennismakingstijd in de Sociëteit Phoenix op voet van gelijkheid als lid van het D.S.C. geïnaugureerd. Nu wordt hij gewoon lid van Laga. Het is duidelijk, dat het bestuur van de betrokken ondervereeniging, in dit geval dus Laga, verantwoordelijk is voor de opvoeding tot Corpslid, welke anders grootendeels binnen de muren van de Sociëteit zou zijn gekomen.

Op de dagen, dat Laga zijn leden op de Sociëteit Phoenix verenigt, kan hij door het bestuur van zijn roeivereniging geïntroduceerd worden. De bedoeling van deze gastvrijheid is, dat het geïntroduceerde lid op deze wijze geheel in het verenigingsverband wordt opgenomen.

Ir. G. DE JOSSELIN DE JONG.
Ir. P. J. DE LINT,
N. A. STIGTER,
R. A. BRZESOWSKY,
P. HINSE.

Plan 1813.

De laatste maanden en wel zeer speciaal de laatste weken worden er, haast tot vervelens toe, debatten gevoerd over de reorganisatie van de Delftsche studentenwereld. Hetgeen daarbij aan velen zal zijn opgevallen is de groote moeilijkheid, die verschoenen ligt in het verenigen van een groot aantal mensen in een zoo innig mogelijk verband. Hierbij is de gedachte, om alle studenten in een verenigingsverband te krijgen, primair. Bij al deze plannen echter wordt het aan de studenten zelf overgelaten al dan niet toe te treden tot een vereniging. Dit heeft tot gevolg, dat tusschen twee idealen een compromis moet worden gesloten:

1e. de vereniging wenscht de studenten in een bepaalde richting en past dus een selectie toe, die velen uitsluit of afstoot;
2e. de vereniging wenscht zooveel mogelijk studenten in haar verband op te nemen en zal dientengevolge geen of een zeer slappe selectie kunnen toepassen. Men zal het er over eens zijn, dat een compromis tusschen deze twee punten verre van ideaal is.

Is het probleem in deze vorm wel zuiver gesteld; ligt de moeilijkheid eigenlijk niet veel verder? Is het eigenlijk niet als volgt:

Een student aan de inrichting van Hooger Onderwijs is iemand, die zich voorbereid tot een leidende functie in de maatschappij. Tot nu toe werden deze mensen opgeleid voor hun vak, zooals dit op een vakschool geschiedt. De ontwikkeling van hun persoonlijkheid werd geheel aan hen zelf overgelaten en deze mensen werden hierop in het geheel niet getest. In de afgelopen jaren is wel duidelijk bewezen, dat er menschen leidende posten bezetten, die voor hun taak, wanneer het op karakter of persoonlijkheid aankomt, niet bekend waren.

Moeten wij doorgaan met de ontwikkeling van den persoon vrij te laten en niet te controleren, of mogen wij, als conclusie van het voorgaande, eischen, dat een student zich onderwerpt aan een instituut, dat hem vormt tot een persoonlijkheid en dat de selectie hierop uitoefent.

Wanneer men tot het laatste besluit, dan moet de reorganisatie van de studentenwereld een andere vorm aannemen. Iedere student moet dan lid worden van een studentenorganisatie en in dit verband zal hij dan zeer intensief bewerkt moeten worden. Dit laatste heeft tot gevolg, dat de vereenigingen een beperkt aantal leden moeten hebben. En wanneer deze gedachtegang verder uitgewerkt wordt, dan kan men waarschijnlijk bij het Engelse college-systeem terecht komen. Daar wonen immers een aantal studenten tezamen in een gebouw, waar ze, onder leiding van enkele hoogleraren en de ouderejaars studenten, opgevoed worden tot all-round menschen. Laten we ons nu bepalen tot Delft. Er blijft een overkoepelende organisatie. Daaronder de cultureele-, studie- en sportvereenigingen voor allen, terwijl het nauwe contact gevonden wordt in een aantal dispuuten, met beperkt ledental (b.v. 200), die in een studentenhuus wonen. Aan ieder dispuut zullen enkele hoogleraren verbonden worden, die in een zeer nauw contact met de leden zullen staan en die een actief aandeel zullen hebben in de leiding van het studentenleven. Ook kunnen afgestudeerde studenten of assistenten erbij betrokken worden, die bij de studie behulpzaam kunnen zijn en den repetitor kunnen vervangen.

Dit alles heeft niet de pretentie van een uitgewerkt plan; het is slechts een idee.

Beseft allen goed welk een groote verantwoordelijkheid deze reorganisatie op ons legt. Wanneer een nieuw plan aangenomen zal zijn, dan zal dit de toestand voor vele jaren vastleggen. Nu moet de studentenwereld weer opgebouwd worden. Nu is het moment voor ingrijpende veranderingen; voor een objectieve waardeering van de vroegere toestand en voor een erkenning van de fouten van het oude systeem. We staan voor het probleem van het contact tusschen student en hoogleraar; de oplossing van het woningprobleem moet tóch gevonden worden en het spoorstudentendom moet zoo snel mogelijk verdwijnen; het repetiteersysteem bevredigt niemand, terwijl zeer velen de noodzaak van een dergelijke vorm van hulp bij de studie inzien en van het belang van een bevredigende oplossing voor het gezelligheidsleven is een ieder overtuigd.

Laten wij toch trachten een radicale maar afdoende oplossing te vinden voor al deze problemen. Op dit moment zullen we die zeker niet kunnen verwezenlijken; we zullen slechts een vastomlijnd plan kunnen maken, dat in een aantal jaren uitgevoerd kan worden en dat op de basis van het „scheeve Jan” plan kan staan, zoodat de toekomstige generaties de vruchten ervan kunnen plukken. Laten wij niet kortzichtig zijn en de geboden kans voorbij laten gaan; nu moet in het groot gedacht worden!

U, Mijnheer de Hoofdredacteur, dankend voor de verleende plaats-
ruimte,
W. J. WOLFF.

In de impasse.

Wel niemand, die eenigszins op de hoogte is van wat er zich in en om de Sociëteit Phoenix afspeelt, zal ontkennen dat deze momenteel geplaatst wordt voor het probleem hoe de kool en de geit te sparen. Eenerzijds is er namelijk het feit dat er een sterke band bestaat tusschen velen der overgebleven oudere leden van het vroegere corps, waardoor een rigoureuze splitsing van deze groep over 2 of meer sociëteiten vrijwel onuitvoerbaar wordt. Aan de andere kant is het zoo goed als onmogelijk om de te verwachten 600 groenen allen in één gezelligheidsvereening onder te brengen: een oudere kan hen nooit stuk voor stuk leeren kennen. Ongetwijfeld zou men, ter vermindering van een dergelijke wanstaltige toestand, een oplossing kunnen zoeken in de geest van een uiterst strenge selectie. Het gevolg hiervan zal echter altijd zijn dat talrijke figuren, die zich misschien tot harmonische studenten hadden kunnen ontwikkelen, worden uitgestoten. En dit is toch wel lijnrecht in strijd met het ideaal zooveel mogelijk menselijke, sociaal geschoolde ingenieurs te kweken.

Wanneer men zich dit dilemma (utkotsen of splitsen) even realiseert, dan komt men wellicht tot de vraag: „Maar als dit beide foute oplossingen zijn, wat dan wel?” Geachte lezer, naar mijn meening kan hier het in bovenstaand artikel naar voren gebrachte idee een uitweg wijzen. Ik doel op het „college”-systeem. Dit zal waarschijnlijk, naar mate het meer en meer wordt verwezenlijkt, bovendien ook verschillende, al gedeeltelijk gememoreerde misstanden die voor den oorlog heerschten (de vele spoorstudenten, het geringe contact tusschen hoogleraren en studenten en het repetitoren-stelsel) uit den weg ruimen.

Een ding moet men evenwel niet uit het oog verliezen: men kan zich een voorsatelling maken van een bepaald ideaal (b.v. een sociëteiten-complex en talrijke „college”-huizen) en men kan trachten dit ideaal te benaderen, doch uitgegaan zal er dienen te worden van de huidige toestand. Deze nu is nog steeds niet gestabiliseerd en in elk plan zal hiermede rekening moeten zijn gehouden, als het een kans van slagen wil hebben. Samenvattend kan gezegd worden dat het ruimte moet laten voor een ontwikkeling in enkele richtingen en daarbij het in de eerste alinea beschreven dilemma moet oplossen.

Na aldus het probleem te hebben gesteld, wil ik trachten het door den heer W. zeer summier aangegeven toekomstplan op eenige punten nader uit te werken: Voordat de nuldejaars aankomen in September, verdeelt men de aanwezige Sociëteitsleden in een aantal (nemen we aan: 3) groepen, hierna aangeduid als „colleges”. De groenen worden gedistribueerd over de colleges en hebben de verplichting met alle leden van hun „college” kennis te maken. Natuurlijk staat het alle oudere Sociëteitsleden vrij om elken willekeurigen groen, dien zij tegenkomen, aan den tand te voelen. De zetel van alle „colleges” wordt de Phoenix, zoodat de ouderen elkaar geregeld op hun sociëteit zullen ontmoeten. De groenen behoren (ook na hun installatie) in een bepaald deel van de Phoenix te bivakkeeren en mogen dit slechts op uitnoodiging van een oudere verlaten. Elk „college” (en dan wilde ik ook S.S.R. en Sanctus Virgilius hierbij betrekken) leert zich nauw met een aantal professoren en assistenten; doel: meer contact en hulp bij de studie. De leden van een „college” gaan zoo mogelijk in een groot gebouw en anders in dezelfde omgeving wonen.

Blijkt na verloop van tijd dat de „colleges” niet op prijs worden gesteld, dan kan men weer de oude ongedeelde Sociëteit Phoenix volkomen gaan aanhangen. Blijkt echter dat zij worden gewaardeerd en actief beleefd, dan zullen automatisch de grenzen tusschen de „colleges” steeds scherper worden. Kortom, het schijnt een oplossing te zijn die zich vlot aan de thans nog onzekere gang van zaken zal weten aan te

passen en vele oude en nieuwe grieven wellicht doet verdwijnen. Zou er soms iets in zitten?

G. M.

Slotvarium.

Steeds meer plannen:

Een rijkdom van gedachten lacht mij aan,
J. J. L. ten Kate

D.S.C.

Sociëteit „Phoenix”.

BESTUURSBSLUITEN GENOMEN OP DE COMMISSARIS-VERGADERING VAN 3 AUGUSTUS 1945, GOEDGEKEURD OP DE ALGEMEENE VERGADERING VAN 3 AUGUSTUS 1945.

1. Gedurende de maand Augustus van het jaar 1945 zal de Sociëteit dagelijks van 12 tot 14 uur voor leden van het D.S.C. en des Dinsdags, Donderdags en Zaterdag van 17 uur tot aan de sluiting voor leden van „Sanctus Virgilius” en S. S. R. geëmancipeerd zijn.

2. In afwachting van hetgeen hieromtrent in de Wet bepaald zal worden, zijn de leden over het jaar 1945-1946 een contributie van f 15,— verschuldigd. Wanneer dit bedrag niet voor 1 September 1945 is betaald, zal het met f 1,50 worden vermeerderd.

3. Vertèringen, boeten en schadeloosstellingen worden à contant betaald, waarbij gebruik gemaakt kan worden van de waardebonnen, verkrijgbaar aan het buffet.

4. In geval van breuk zijn de Leden als schadeloosstelling verschuldigd, voor: 1 tafel, 1 stoel f 10,— en 1 glas, 1 bord f 2,50, tenzij het Bestuur anders bepaalt.

In gevallen, waarin dit besluit niet voorziet beslist het Bestuur.

5. Voor zolang de Bibliotheek voor andere doeleinden gebruikt wordt, is het reglement voor de leeszaal en de bibliotheek tijdelijk buiten werking gesteld.

6. Candidaatleden, in 1945 voor het eerst ingeschreven aan de T.H., zullen zich aan een groentijd onderwerpen, als bedoeld in Hoofdstuk III der Wet van het D.S.C. van 1 October 1937, met dien verstande, dat:

1ste daarin gelezen wordt voor de Senaat van het D.S.C. het Bestuur van de S.P. en voor Corpsleden leden van de S.P.

2de Artikel 8 laatste alinea vervalt.

3de Artikel 15, 1ste en 2de alinea vervallen.

4de Artikel 16, 17 en 19 vervallen.

5de Het in dit besluit bepaalde voor leden, zoowel als voor candidaatleden bindend is.

7. Het Bestuur kan in verband met het in Bestuursbesluit 6 van 3 Aug. 1945 bepaalde, een lid te allen tijde het recht ontnemen tot deelneming aan de groentijd.

Het lid zal zich dan binnen twee dagen omtrent deze uitspraak bij het Bestuur kunnen beroepen, waarna het Bestuur beslist.

8. De in Bestuursbesluit 6 van 3 Aug. 1945 genoemde candidaat leden zullen aan een kaal hoofd en een groenenboord kenbaar zijn.

In de Algemeene Vergadering van 3 Augustus 1945 werden de voorstellen tot dispensatie voor de volgende Wetsartikelen aangenomen.

Hoofdstuk XI, artikel 1.

Hoofdstuk III, artikel 2.

Hoofdstuk IX, artikel 2 sub c en artikel 9 sub a.

Hoofdstuk II, artikel 16 sub h.

Hoofdstuk VII, artikelen 3, 4, 6 en 7.

Namens het Bestuur:
J. W. M. la Rivière, Vice-Secretaris.

S.S.R.

TER VERDUDELIJKING.

Nu velen, oudere- en jongerejaars, tot een keuze moeten komen bij welke gezelligheidsvereening zij zich zullen aansluiten, blijkt ons dat niet weinigen bij de naam S.S.R. een verkeerde inhoud voegen. De korte kenschetsing „gereformeerd” van vele sprekers en schrijvers draagt hiertoe waarschijnlijk het zijne bij. In zijn algemeenheid is dit inderdaad juist. Evenwel is het woord „gereformeerd” belast met een andere, engere beteekenis als voor S.S.R. bedoeld is. Men zou beter kunnen spreken van groot gereformeerd, of orthodox hervormd. Dat wil zeggen dat niet alleen kerkelijke gereformeerden maar allen die zich daadwerkelijk stellen op de grondslag van Gods Woord en de drie formuleeren van eenigheid, lid kunnen zijn van S.S.R.

Namens de Novitiaatscommissie der S.S.R.
H. Dam.

Sanctus Virgilius.

HUISHOUDELIJKE VERGADERING.

Op Donderdag 23 Augustus 1945 zal om 8 uur n.m. een huishoudelijke vergadering worden gehouden in een zaal van het Congregatiegebouw Brabantsche Turfmarkt 54 te Delft.

Agenda:
Opening.
Mededeelingen.
Bevestiging van het Voorloopig Bestuur in haar functie.
Rondvraag.
Sluiting.

Namens het Bestuur:
A. J. J. BERKHOUT, Secretaris.

D.S.R.V. „Laga”.

Zaterdag 11 Augustus 1945 werd het bestuur van de D.S.R.V. „Laga” als volgt samengesteld:

R. A. BRZESOWSKY, President.
R. VON NORDHEIM, Secretaris.
E. H. VAN BROEKHUYZEN, Thesaurier.
H. P. VERSCHUUR, Commissaris A.
K. F. VALKEN, Commissaris B.

Namens het Bestuur,
R. VON NORDHEIM, Secretaris.

D.S.L.T.C.

Het verheugt het Bestuur van de Delftsche Studenten Lawn Tennis Club de leden te kunnen mededeelen dat thans speelgelegenheid bestaat op de baan van de D.T.B. aan de laan van Altena. De leden van de D.S.L.T.C. hebben recht van spelen indien de baan niet verhuurd is, van welk feit men zich kan vergewissen door den heer Dijkman hierover op te bellen (Tel. 1269). Tevens verzoekt het bestuur de leden die eventueel geneigd zijn ballen, schoenen of rackets in bruikleen af te staan, dit mede te deelen

Namens het Bestuur der D.S.L.T.C.,
R. F. STORM, Thesaurier.

D.S.R.C.

Bij de Bestuurswisseling op Zaterdag 11 Augustus heeft het Bestuur van de Delftsche Studenten Rugby-Club zich als volgt samengesteld:

W. E. Mooyaart, President.
H. ter Kuile, Secretaris.
R. F. Storm, Vice-Secretaris.
J. F. Herbschleb, Thesaurier.
F. Maas, Commissaris.

Hierbij wil het bestuur er tevens nog even de aandacht op vestigen dat gedurende de kennismakingstijd de Vrijdag-oefenmiddag begint om 2 uur. Ieder dient op tijd te verschijnen.

Namens het bestuur,
H. ter Kuile, Secretaris.

Technische Hoogeschool

Mededeeling Rector Magnificus.

De Rector Magnificus deelt mede dat, wanneer een loyaliteitsverklaring voor den 5den Mei 1943 werd teruggetrokken, deze onderteekening niet het effect heeft dat men niet aan de Technische Hoogeschool kan worden ingeschreven.

Mestvaalt

Delftsche vereeniging voor wijsbegeerte?

Er bestaan in Delft plannen om te komen tot oprichting van een vereeniging voor wijsbegeerte, die, zoo mogelijk in de a.s. winter nog lezingen zal organiseren. Een aantal beoefenaars van en belangstellenden in de wijsbegeerte heeft de voorbereiding van de oprichting van een dergelijke vereeniging op zich genomen. Het zijn de heeren — in alphabetische volgorde — R. F. Beerling, prof. dr. J. M. Burgers, G. Dekker, ds. N. van Gelder, ir. H. F. G. J. Grevers, dr. ir. A. Korevaar en dr. L. van der Wal. Tot oprichting eener vereeniging zal alleen worden overgegaan, wanneer er voldoende belangstelling voor bestaat. Deze wordt ook van studentenzijde verwacht en er wordt voor deze categorie aan een speciale contributie gedacht. Zij, die zich willen aansluiten, kunnen zich, liefst schriftelijk, maar eventueel ook telefonisch, opgeven bij ir. Grevers, van Leeuwenhoeksingel 25, tel. 436.

MEDEDELING.

Tengevolge van het laat binnenkomen van eenige belangrijke artikelen, is dit nummer eerst heden ter perse gegaan.

de Redactie.

ACADEMIA

Boekhandel en Antiquariaat
voor Techniek - Wetenschap - Kunst
Oude Delft 101/103 - Telefoon 1776
naast Hoofdgebouw T.H.

STUDIEBOEKEN en
boeken op elk gebied

Al hebt U geen kater
en drinkt U slechts water.
Straks komt er veel bier
en dat geeft weer vertier.
En dan is het weer raak
met het studenten vermaak.

Jan Garos Noordeinde 4 - Tel. 1579

Joh. Gerbrands

OUDE DELFT 180 A
TELEFOON 624
DELFT
*

SPECIAAL
HEERENKAPPER

Foto Amateurs

Laat U weer bij ons
inschrijven voor
Films, papier
en een
nieuwe camera.

Zoo spoedig er iets komt
krijgt U dan bericht.

TALENS-FOTO-KINO

Delft Markt 36
Den Haag L. van Meerdervoort 94 a

Zorgvuldig gepasteuriseerde
Melk, nu nog los.

Zo spoedig mogelijk echter
weer in flesschen.

Dat levert U

W. H. BLOM
MELKINRICHTING
ODULPHUSSTRAAT 2
DELFT, TEL. 1874

Voor het
BINDEN
van Uw
STUDIEWERKEN
TIJDSCHRIFTEN - ENZ.

Blok & Koumans

Voorstraat 63, Tel. 195.

De meeste Boekerijen der T.H.
worden door onze Firma verzorgd.

N.V. "HOLLANDIA" DELFT LEVENSVZERZEKERING

Het einddiploma 1945

van Middelbare en Muloscholen heeft slechts
nominale waarde. Hoe groot is de reële waarde,
welke zijn Uw werkelijke capaciteiten?

Laat dat uitmaken door
een psychotechnisch onderzoek.

PSYCHOLOGISCH INSTITUUT - DEN HAAG
LAAN COPES 8 - Telefoon 113291

N.V. B. VETH & Co.

Dirklangestraat 68-70
Telefoon 42

Levering van

prima kwaliteit
MELK en BOTER,
voorzien van het Rijksbotermerk

'n Gezonde Geest in
'n Gezond lichaam

Voor dit laatste willen wij
gaarne zorgen indien U van
ons betreft.

Prima Melk en Zuivelproducten

Een telefoontje en 't komt in orde.
'n vertrouwd adres, 'n goed adres

Nol van Schie

Molsteeg 33. Telef. 1008.

Wij kregen de beschikking over een
klein aantal van het

COLLEGEDICTAAT VOOR
HET PROPÆDEUTISCH
EXAMEN

GEOLOGIE

bewerkt naar de colleges van
Prof. Dr. Ir. J. A. A. MEKEL.

Prijs fl. 4.50

TECHNISCHE BOEKHANDEL

WALTMAN

Delft, Binnenwatersloot 33-35, tel. 75-